

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4MOber/5/2013
Identifikačné číslo spisu: 6804113843
Dátum vydania rozhodnutia: 30.04.2014
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2014:6804113843.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom: Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom: Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, konajúca prostredníctvom svojho konateľa, advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., proti povinnej: H. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom: J., o vymôžeme pohľadávky oprávneného 239,-- eur (pôvodne 7 200,-- Sk) s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 3Er/1824/2008, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č. k. 3Er/1824/2008-22 zo dňa 6. augusta 2012 vo výroku o náhrade trov exekúcie v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoE/255/2012-55 zo dňa 15. januára 2013, právoplatné dňa 14. 02. 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Revúca č. k. 3Er/1824/2008-22 zo dňa 6. augusta 2012 vo výroku o náhrade trov exekúcie a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13CoE/255/2012-55 zo dňa 15. januára 2013 zrušuje a vec v tejto časti v r a c i a Okresnému súdu Revúca na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal, so sídlom Exekútorského úradu v Košiciach, žiadosťou zo dňa 11. 11. 2004 (č. 1. 1), na základe návrhu oprávneného (č. 1. 2) požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie o vymoženie pohľadávky oprávneného podľa § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“). Exekučným titulom na vykonanie exekúcie v predmetnej veci je notárska zápisnica sp. zn. N XXXX/XXXX., NZ XXXXX/XXXX napísaná dňa 13. 08. 2004 na Notárskom úrade JUDr. Jarmily Kováčovej so sídlom v Bratislave (č. 1. 3 - 4). Okresný súd dňa 15. 02. 2005 v zmysle § 45 ods. 1 EP vydal poverenie číslo: 5609 023015 * na vykonanie exekúcie proti povinnej (č. 1. 11). Následne uznesením č. k. 3Er/1824/2008-22 zo dňa 06. 08. 2012 exekúciu zastavil a súčasne oprávnenému uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 73,42 eur do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na notársku zápisnicu ako exekučný titul,

v ktorej zástupca povinnej vyjadril jej právny záväzok splatiť oprávnenému dlh vyplývajúci zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX. zo dňa 23. 12. 2003. Preskúmaním notárskej zápisnice a úverovej zmluvy súd zistil, že v danej veci nebol splnený jeden zo základných predpokladov materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice v zmysle § 41 ods. 2 písm. c/ EP, ktorým je súhlas povinnej s obsahom notárskej zápisnice a s jej vykonateľnosťou. Nebolo zistené uzavretie dohody o plnomocenstve medzi povinnou a Mgr. Tomášom Kušnírom, lebo z úverovej zmluvy nie je jasné, akú vôľu mienila povinná prejavíť podpísaním zmluvy. Povinná podpísala len zmluvu, nie samotné plnomocenstvo. Prejav vôle povinnej je preto neurčitý a v tejto časti neplatný. Súd ďalej poukázal na to, že pri uzatváraní úverovej zmluvy bola použitá predtlač, kde v textovej časti na rovnakej strane, kde sa uzatvárajú zmluvné podmienky, je v samostatnej časti textu uvedený konkrétny advokát, ktorý má na základe plnomocenstva hájiť záujmy splnomocniteľa, v dôsledku ktorej skutočnosti bola povinnej odňatá možnosť slobodnej voľby pri výbere svojho zástupcu. Na základe uvedeného súd nemohol dospieť k záveru, že povinná podpísaním zmluvy mienila uzavrieť aj zmluvu o plnomocenstve. Súd uzavrel, že notárska zápisnica, na podklade ktorej sa vedie exekúcia, nie je vykonateľný exekučný titul z dôvodu absencie súhlasu povinnej s jej vykonateľnosťou, preto exekúciu zastavil.

O trovách exekúcie súd prvého stupňa rozhodol s poukazom na § 203 ods. 1 EP a povinnosť nahradiť trovy exekúcie uložil oprávnenému, ktorý zastavenie exekúcie zaviniel. Exekučný súd, postupujúc podľa príslušných ustanovení vyhlášky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení platnom a účinnom do 30. 04. 2008, priznal súdnemu exekútorovi ako oprávnenému uplatnené trovy exekúcie sumu 73,42 eur. Súd po preskúmaní trov vyúčtovaných súdnym exekútorom mal za to, že tento nepostupoval správne, keď si za každý jednotlivý úkon časovej odmeny uplatnil sumu 6,64 eur. Poukázaním na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo 7/2006 zo dňa 28. 05. 2007 vyslovil názor, že počet účelne vynaložených minút za jednotlivé úkony bolo potrebné sčítať. Vzhľadom na uvedené súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu vo výške 13,28 eur za 2 hodiny účelne vynaložené na exekúciu. Odmenu uplatnenú za paušálne úkony priznal vo vyčíslenom rozsahu 16,60 eur, rovnako aj náhradu hotových výdavkov v uplatnenej výške 10,35 eur, keďže túto mal zo súdneho spisu za preukázanú. Súd krátil odmenu súdneho exekútora za zriadenie exekučného záložného práva, nakoľko mal za zjavné, že k nemu došlo len raz a tiež mu nepriznal uplatnenú 20%-nú daň z pridanej hodnoty (ďalej tiež ako „DPH“) z dôvodu, že súdny exekútor nepredložil doklad o tom, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty.

Proti rozhodnutiu prvostupňového súdu podali odvolanie oprávnený a v časti výroku o náhrade trov exekúcie aj súdny exekútor a z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vydal vyšší súdny úradník, pričom sudca nemienil odvolaniu vyhovieť, bolo odvolanie podľa § 374 ods. 4 veta druhá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) predložené Krajskému súdu v Banskej Bystrici ako súdu odvolaciemu. Tento prejednávajúc vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., svojím uznesením č. k. 13CoE/255/2012-55 zo dňa 15. 01. 2013, odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia stotožnil s právnym názorom súdu prvého Stupňa. Že plnomocenstvo udelené Mgr. Tomášovi Kušnírovi povinnou priamo v zmluve o úvere nie je platným jednostranným právnym úkonom, pretože povinná nemohla zasiahnuť do navrhovaného obsahu zmluvy a vzhľadom na jej predtlačenú formu nemohla ovplyvniť ani výber svojho zástupcu.

Vo vzťahu k námietke súdneho exekútora, že súd prvého stupňa v časti výroku svojho rozhodnutia o náhrade trov exekúcie nezvýšil jeho odmenu za náhradu nákladov o daň z pridanej hodnoty, odvolací súd poukázaním na § 37 ods. 1 EP uviedol, že poverený exekútor je v časti súdneho rozhodnutia týkajúcej sa trov exekúcie účastníkom konania. K stanovisku Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 27. 06. 2012, na ktoré poukazoval súdny exekútor vo svojom odvolaní, odvolací súd uviedol, že toto slúži pre prípad preverenia pravdivosti predloženého dôkazu (dokladu), že súdny exekútor je platiteľom DPH a nie na zisťovanie, či súdny exekútor je platiteľom DPH. Na základe uvedeného odvolací súd námietku súdneho exekútora vyhodnotil za nedôvodnú.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 02. 2013.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov exekúcie, ako aj uzneseniu odvolacieho súdu podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) v zákonom stanovenej lehote mimoriadne dovolanie podľa § 243e ods. 1 O. s. p. v spojení s § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. Navrhol obe uznesenia v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní namietol porušenie ustanovení § 1, § 2, § 3, § 6, § 120 ods. 1, § 121, § 251 ods. 4 O. s. p., § 196 EP a § 52 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov vo veci konajúcimi súdmi pri rozhodovaní o trovách exekúcie. Vyslovil názor, že konajúce súdy sa nesprávne vysporiadali s otázkou, že súdny exekútor, ktorý je v časti týkajúcej sa trov exekúcie účastníkom konania, si nesplnil svoju dôkaznú povinnosť. Túto si podľa neho splnil, a to tým, že vo vyčíslení trov exekúcie zo dňa 17. 07. 2012 (č. 1. 20 spisu) uviedol svoje daňové identifikačné číslo a odkázal na webovú stránku Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky (ďalej len „Finančné riaditeľstvo SR“), kde si súd mohol overiť, že súdny exekútor je skutočne platiteľom DPH. Generálny prokurátor uviedol, že Finančné riaditeľstvo SR v zmysle § 52 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. povinne zverejňuje na svojom webovom sídle aktualizovaný zoznam daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty a pre spotrebné dane (ďalej len „zoznam registrovaných subjektov“) s tým, že registračné údaje, týkajúce sa daňových subjektov registrovaných pre DPH, sú pravidelne aktualizované a je možné ich overiť aj prostredníctvom portálu Európskej komisie. Generálny prokurátor súdom vytkol, že nepostupovali v zmysle § 121 O. s. p., keď si túto skutočnosť v zozname registrovaných subjektov neoverili, prípadne aj prostredníctvom úradného vestníka Európskej únie, rovnako obsahujúceho skutočnosti, ktoré v zmysle § 121 O. s. p. nie je potrebné dokazovať. Postup súdu, kedy tento nevykonal dôkaz verejne prístupný z registra platiteľov DPH zverejneného na stránke Finančného riaditeľstva SR a portáli Európskej komisie, ktorý mal slúžiť iba k verifikácii súdnym exekútorom deklarovanej právne významnej skutočnosti, ale v odôvodnení svojho rozhodnutia iba skonštatoval, že súdny exekútor ako účastník konania nepredložil na preukázanie svojich tvrdení dôkaz, že je platiteľom DPH, zakladá podľa generálneho prokurátora procesnú vadu, dôsledkom ktorej je vecná nesprávnosť rozhodnutia v napadnutej časti výroku súdneho rozhodnutia.

Generálny prokurátor zároveň poukázal na list Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „Ministerstvo spravodlivosti SR“ alebo „ministerstvo spravodlivosti“) č. 05605/2012/52 zo dňa 27. 06. 2012, ktorým súdom pri posudzovaní nárokov na zvýšenie odmien a náhrad súdnych exekútorov o DPH odporučilo primárne využívať zoznam registrovaných subjektov, a to s cieľom dodržať zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania. Súčasne z tohto odporúčenia vyplýva, že súdy majú žiadať fotokópie rozhodnutí o registrácii pre DPH len v pochybnostiach.

Opierajúc sa o vyššie uvádzané dôvody generálny prokurátor vyslovil názor, že postup súdu prvého stupňa, ktorý v odôvodnení svojho rozhodnutia len skonštatoval, že súdny exekútor nepreukázal, že je platiteľom DPH, z dôvodu ktorého mu potom priznané trovy exekúcie o DPH nezvýšil, rovnako aj postup súdu odvolacieho, ktorý takéto rozhodnutie potvrdil, je formálny a z neho vyplývajúce rozhodnutie trpí inou vadou konania podľa § 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p., ktorá zakladá jeho nezákonnosť.

Oprávnený, povinná ani súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 3 O. s. p.) po zistení, že mimoriadne dovolanie podal generálny prokurátor ako subjekt oprávnený na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku, na základe podnetu súdneho exekútora, ktorý je účastníkom v časti konania o trovách exekúcie (§ 243e ods. 1 O. s. p.), v lehote jedného roka od právoplatnosti súdneho rozhodnutia, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 243g O. s. p.), preskúmal napadnuté uznesenia bez nariadenia pojednávania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243a ods. 3 O. s. p.) v rozsahu podľa §

243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 242 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je v predmetnej veci prípustné a tiež dôvodné.

Podľa § 243i ods. 2 O. s. p., v konaní o mimoriadnom dovolaní platia primerane ustanovenia o konaní na dovolacom súde (§ 242 až 243d), ak tento zákon neustanovuje nič iné. Z ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že dovolací súd je viazaný rozsahom dovolania a uplatneným dovolacím dôvodom, vrátane jeho vecného vymedzenia. Viazanosť dovolacími dôvodmi sa prejavuje tým, že dovolací súd je oprávnený preskúmať len tie skutkové a právne otázky, ktoré dovolateľ v dovolaní namieta.

Podľa § 243f ods. 1 O. s. p., mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 (písm. a/), konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (písm. b/), alebo ak rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (písm. c/).

Generálny prokurátor v mimoriadnom dovolaní namietol, že súdy nižších stupňov neakceptovali dôkaz navrhnutý súdnym exekútorom - odkaz na verejne prístupnú stránku Finančného riaditeľstva SR, a to v súvislosti s uplatnením si dane z pridanej hodnoty v rámci náhrady trov exekúcie, čím svoje konanie zaťažili inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p.).

O inú vadu konania v zmysle citovaného ust. 243f ods. 1 písm. b/ O. s. p. ide okrem iného aj vtedy, ak súd v rozpore s § 120 O. s. p. nezisťoval rozhodné skutočnosti, resp. sa nimi nezaoberal napriek tomu, že tieto boli tvrdené a na ich preukázanie boli navrhnuté dôkazy.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie si v písomnom podaní zo dňa 17. 07. 2012, označenom ako „Výčíslenie trov exekúcie - predloženie“ (č. 1. 20 - 21) uplatnil trovy exekúcie v celkovej sume 123,90 eur, ktoré podrobne špecifikoval. Súčasne si uplatnil DPH s odôvodnením, že je jej platiteľom a pre DPH má pridelené daňové identifikačné číslo (DIČ); 1020640863. Za účelom overenia pravdivosti svojho tvrdenia poukázal na aktuálny register platiteľov DPH, ktorý vedie Finančné riaditeľstvo SR s tým, že prístup do registra na webovej stránke menovaného riaditeľstva umožňuje identifikátor DIČ.

Po tom, ako súd prvého stupňa v rámci náhrady trov exekúcie súdnemu exekútorovi nepriznal ním uplatnenú DPH argumentujúc, že nepredložil doklad o tom, že je platiteľom DPH, súdny exekútor vo svojom odvolaní (č. 1. 31 - 33) namietol, že register platiteľov DPH zverejnený na webovom sídle Finančného riaditeľstva SR je verejne prístupným zdrojom, na ktorom však súd ním tvrdenú skutočnosť vôbec nezisťoval, ani ho nevyzval na predloženie fotokópie rozhodnutia o registrácii.

Podľa § 37 ods. 1 EP, účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 196 EP, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 120 ods. 1 O. s. p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 121 O. s. p., netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v úradnom

vestníku Európskej Únie.

Podľa § 52 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z., finančné riaditeľstvo zverejňuje zverejňujú aktualizovaný zoznam daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty a pre spotrebné dane. V zoznamoch sa uvedie meno, priezvisko, trvalý pobyt alebo obchodné meno, alebo názov, sídlo, identifikačné číslo pre daň alebo registračné číslo a druh registrácie.

Vyššie citované ustanovenie § 120 ods. 1 O. s. p. vyjadruje základné práva a povinnosti v občianskom súdnom konaní, vrátane povinnosti účastníka označiť dôkazy na preukázanie ním tvrdených skutočností.

Niet pochyb o tom, že súdny exekútor pre úsek rozhodovania súdu o trovách exekúcie má procesné postavenie účastníka konania. Tento si vo vyčíslení trov exekúcie uplatnil aj DPH a na preukázanie svojho tvrdenia o tom, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, uviedol svoje daňové identifikačné číslo s odkazom na webovú stránku Finančného riaditeľstva SR ako inštitúcie, ktorá vedie zoznam daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty. Jeho zverejnením na príslušnej webovej stránke sa zoznam stáva dostupným širokej mase ľudí, vrátane jednotlivých inštitúcií, majúcich prístup k elektronickým masovokomunikačným prostriedkom. Navyše, v prípade použitia predmetného zoznamu zo stránky finančného riaditeľstva by súdy disponovali aktuálnou informáciou, či exekútor je alebo nie je stále platiteľom DPH, keďže na portáli Finančného riaditeľstva SR sú zverejňované aktuálne informácie (hoci nemožno bez povšimnutia nechať aj jeho nedostatok, spočívajúci v tom, že zo zverejneného zoznamu nevyplýva údaj, od kedy je ten-ktorý subjekt platiteľom DPH, čo môže mať význam pri posudzovaní uplatnených nárokov za predchádzajúce obdobia). Dovolací súd preto súhlasí s tvrdením generálneho prokurátora, že údaje zverejnené na stránke Finančného riaditeľstva SR, sú verejne prístupné, majúce charakter všeobecne známej skutočnosti a súdy mali na informáciu, vyplývajúcu z registra platiteľov DPH prihladiť.

Vo všeobecnosti je treba konštatovať, že dokazovanie v občianskom súdnom konaní prebieha vo viacerých fázach, a to od navrhnutia dôkazu, jeho zabezpečenie, vykonanie až po následné vyhodnotenie. Dovolací súd má za to, že pokiaľ ide o informáciu, ktorú si súd môže zabezpečiť z verejne prístupného zdroja, ktorý je v návrhu špecifikovaný, nič nebráni tomu, aby bol zohľadnený. S tvrdením súdov, že nie je ich povinnosťou zisťovať, či exekútor (obdobne aj advokát) je alebo nie je platiteľom DPH, súhlasí dovolací súd potiaľ, pokiaľ platiteľ DPH skutočne nepredloží o tejto skutočnosti žiaden doklad, ani neodkáže na dôkaz, prostredníctvom ktorého by sa táto skutočnosť mohla overiť. V predmetnom prípade však súdny exekútor dôkaz označil a uviedol aj svoje daňové identifikačné číslo, prostredníctvom ktorého je možné sa k požadovanej informácii dopracovať.

Naviac, vo veci konajúce súdy neakceptovali ani odporúčanie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, adresované predsedom okresných a krajských súdov s požiadavkou usmerniť sudcov a súdnych úradníkov, aby pri posudzovaní nárokov súdnych exekútorov na odmenu, náhradu hotových výdavkov a náhradu za stratu času podľa § 196 EP primárne využívali zoznam daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty, zverejnený na webovom sídle finančného riaditeľstva a fotokópie rozhodnutí o registrácii na daň z pridanej hodnoty žiadali len v prípade pochybností (informácia z listu ministerstva spravodlivosti adresovaného Slovenskej komore exekútorov č. 05605/2012/52 zo dňa 27. 06. 2012 na č. 1. 34 spisu).

Dovolací súd nevidí dôvod, prečo by súdy vyššie označené odporúčanie nemali akceptovať, o to viac, že ide o jeden z opatrení ministerstva spravodlivosti ako ústredného orgánu štátnej správy pre súdy, vykonávajúceho (okrem iného) aj štátny dohľad nad činnosťou Slovenskej komory exekútorov a v zákonom ustanovenom rozsahu aj nad činnosťou súdnych exekútorov (§ 13 ods. 1, 3 zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov), majúcich na zreteli rýchlosť a hospodárnosť občianskeho súdneho konania.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti dovolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu, ako i súdu prvého stupňa v časti trov exekúcie spočíva na takej vade konania, ktorá mala za

následok nesprávne rozhodnutie veci. Generálny prokurátor preto mimoriadne dovolanie podal dôvodne, pretože to vyžadovala ochrana práv a zákonom chránených záujmov účastníka konania a túto ochranu nebolo možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami. Dovolací súd preto podľa § 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243b ods. 2 veta prvá, § 243b ods. 4 veta za bodkočiarkou, § 243b ods. 3 veta prvá O. s. p., dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie (2. výrok) zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní, v ktorom je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243d ods. 1 veta druhá O. s. p.), sa prvostupňový súd vysporiada s vytknutými vadami v intenciách dovolacieho súdu, opätovne vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie náležité odôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243i ods. 2 O. s. p. v spojení s § 243d ods. 1 veta tretia O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.